

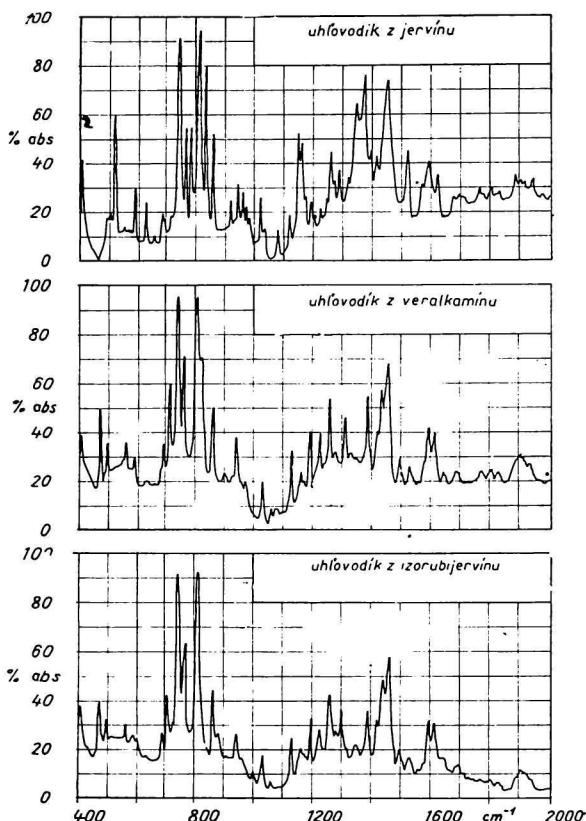
**ALKALOIDY Z VERATRUM ALBUM SUBSP. LOBELIANUM (BERNH.)
SUENSENGUTH (IV)**
SELÉNOVÁ DEHYDROGENÁCIA VERALKAMÍNU

J. TOMKO, J. SUCHÝ, I. BENDÍK

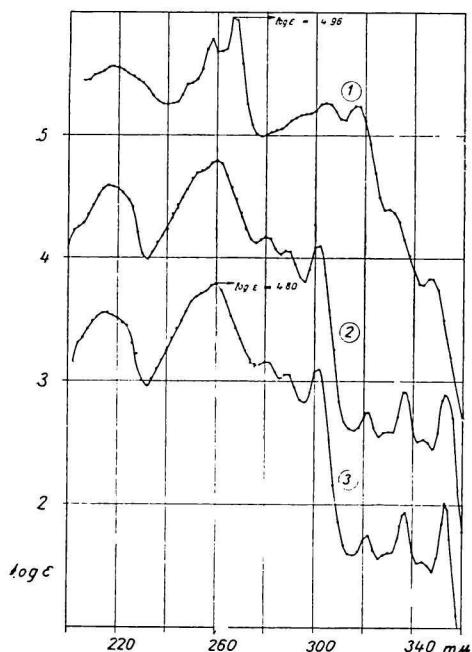
ČSAV, Oddelenie chémie alkaloidov Chemického ústavu Slovenskej akadémie vied
v Bratislave

Sekundárne alkamíny (jervín a veratramín), izolované z rastlín rodu *Veratrum*, patria medzi *C*-nor, *D*-homosteroidy, naproti tomu terciárne alkamíny (rubijervín a *izorubijervín*) patria medzi alkaloidy s normálnym steroidným skeletom [1, 2].

Pri veralkamíne — sekundárnom amíne [3] — sme preto predpokladali perhydrobenzfluorénový skelet, avšak na infračervenom spektre (obr. 1) uhľovodíka získaného selénovou dehydrogenáciou veralkamínu chýbajú pásy pri 1120 cm^{-1} , 1155 cm^{-1} , 1165 cm^{-1} , 1350 cm^{-1} , 1380 cm^{-1} , 1455 cm^{-1} a 1520 cm^{-1} , ktoré sú charakteristické pre Jacobsovy uhľovodíky (7-etyl-8-metyl-1,2-benzfluorén) [4–6]. Z porovania intenzity a polohy pássov [7] v oblasti 700 až 900 cm^{-1} (pásy 709 cm^{-1} , 745 cm^{-1} , 774 cm^{-1} , 811 cm^{-1} a 866 cm^{-1}) napok vyplýva, že ide skôr o 1,2-substituovaný fenantren, pravdepodobne o 1,2-cyklopentenofenantrén [8]. Podobné závery vyplývajú aj z ultrafialového spektra (obr. 2) [9]. Aby sme toto dokázali, pripravili sme selénovou dehydrogenáciu *izorubijervínu* 1,2-cyklopentenofenantrén. Z porovania ultrafialových a infračervených spektier dehy-



Obr. 1. Infračervené spektrá uhľovodíkov.



Obr. 2. 1. Ultrafialové spektrum 7-etyl-8-metyl-1,2-benzfluorénu (Jacobsovho uhlovodíka) získaného selénovou dehydrogenáciou jervínu; 2. ultrafialové spektrum 1,2-cyklopentenofenantrénu získaného selénovou dehydrogenáciou veralkamínu; 3. ultrafialové spektrum 1,2-cyklopentenofenantrénu získaného selénovou dehydrogenáciou izorubijervínu.

drogenačných produktov veralkamínu, izorubijervínu a jervínu (obr. 1 a 2) a z ďalších fyzikálno-chemických údajov vyplýva, že dehydrogenačný produkt veralkamínu je 1,2-cyklopentenofenantrén, a preto veralkamín, hoci je sekundárny amín, nepatrí medzi C-nor, D-homosteroidy, ale medzi alkaloidy s normálnym steroidným skeletom.

Experimentálna časť

Body toopenia sa stanovili na Koflerovom bloku a sú korigované. Látky pre analýzu sa sušili pri 110°C vo vákuu 0,1 mm Hg 3 hodiny nad P_2O_5 . Infračervené spektrá sa merali v tablete z KBr (3 mg látky + 0,7 g KBr) na prístroji UR-10 Zeiss a ultrafialové spektrá v etanolických roztokoch o koncentrácií 10^{-3} až 10^{-5} mol/l na univerzálnom spektrofotometri Zeiss.

Selénová dehydrogenácia veralkamínu

1 g veralkamínu sa dehydrogenoval v evakuovanej zatavenej sklenej trubici s 2 g práškového čierneho selénu 2 hodiny pri 300°C a ďalej 2 hodiny pri 320°C . Po ochladení a otvorení trubice vzniknuté plynné produkty sa odsali vo vákuu vodnej pumpy pri 45°C . Zvyšok sa rozpustil v 100 ml éteru a nerozpustná časť sa extrahovala 2×100 ml éteru za varu pod spätným chladičom. Spojené éterové extrakty sa premýli 2×50 ml 2 N-HCl, 2×50 ml 2 N-NaOH a 2×50 ml H_2O . Premýtý éterový extrakt sa vysušil bezvodým síranom sodným a po prefiltrovani sa éter oddestiloval. Zvyšok 514 mg (neutrálna časť) po prenesení do límcovej banky sa destiloval vo vákuu, pričom sa zachytávala frakcia

od 100 °C do 200 °C pri 0,05 mm Hg. Destilát o váhe 400 mg sa prečistil chromatografiou na stípce Al₂O₃. Na elúciu sa použilo 20 ml frakcie, a to pentán, éter a chloroform. Z pentánových frakcií kryštalovala z pentánu látka o váhe 191 mg. Po dvojnásobnom prekryštalovaní z metanolu látka mala b. t. 122—125 °C. Zmesný bod topenia s uhľovodíkom, získaným selénovou dehydrogenáciou *izorubijervínu*, nejavil nepresiu.

Pre C₁₇H₁₄ ($M = 218,28$) zistená $M = 220,8; 223,3$ (rast v exaltone)

vypočítané	C = 93,54 %	H = 6,46 %
zistené	C = 93,47 %	H = 6,71 %

Selénová dehydrogenácia izorubijervínu

1 g *izorubijervínu* sa dehydrogenoval rovnakým spôsobom ako veralkamín. Spracovanie bolo obdobné, pričom sa získalo 114 mg surového uhľovodíka, ktorý po kryštalizácii z metanolu mal b. t. 118—121 °C.

Pre C₁₇H₁₄ ($M = 218,28$)

vypočítané	C = 93,54 %	H = 6,46 %
zistené	C = 93,22 %	H = 6,48 %

Selénová dehydrogenácia jervínu

1 g jervínu s 2 g práškového čierneho selénu sa 24 hodín dehydrogenoval pri teplote 290—315 °C. Po spracovaní neutrálnej časti (428 mg) obdobným spôsobom ako pri veralkamíne sa získalo 139 mg surového uhľovodíka, ktorý prekryštalizáciou z metanolu poskytol 45 mg látky o b. t. 148—152 °C.

Pre C₂₀H₁₈ ($M = 258,35$)

vypočítané	C = 92,88 %	H = 7,02 %
zistené	C = 93,34 %	H = 6,94 %

Elementárne analýzy v mikromeradle urobila A. Pufflerová z analytického laboratória nášho ústavu (redúci inž. C. Peciar), za čo jej vyslovujeme vdaku.

Súhrn

Selénovou dehydrogenáciou veralkamínu vzniká uhľovodík, ktorého ultrafialové a infračervené spektrá sme porovnali so spektrami uhľovodíkov získaných selénovou dehydrogenáciou jervínu a *izorubijervínu*. Na základe zhody spektier sme zistili, že ide o 1,2-cyklopentenofenantrén, z čoho vyplýva, že veralkamín patrí medzi alkaloidy s normálnym steroidným skeletom.

**АЛКАЛОИДЫ ИЗ VERATRUM ALBUM SUBSP. LOBELIANUM (BERNH.)
SUSSENGUTH (IV) СЕЛЕНОВАЯ ДЕГИДРОГЕНИЗАЦИЯ
ВЕРАЛКАМИНА**

Й. ТОМКО, Я. СУХИ, И. БЕНДИК

ЧСАН, Отдел химии алкалоидов Химического института

Словацкой академии наук в Братиславе

Селеновой дегидрогенизацией вералкамина возникает углеводород, которого ультрафиолетовые и инфракрасные спектры мы сравнили с спектрами углеводородов, приобретенных селеновой дегидрогенизацией иервина и изорубиервина. На основании

согласия спектров мы определили, что идет о 1,2-цикlopентенофенантрене, из чего вытекает, что вералкамин принадлежит к алкалоидам нормальным стероидным скелетом.

Поступило в редакцию 18. 9. 1961 г.

**ALKALOIDE AUS *VERATRUM ALBUM SUBSP. LOBELIANUM*
(BERNH.) SUESSENGUTH (IV)
SELENDEHYDRIERUNG DES VERALKAMINS**

J. TOMKO, J. SUCHÝ, I. BENDÍK

ČSAV, Abteilung für Chemie der Alkaloide des Chemischen Instituts an der Slowakischen Akademie der Wissenschaften in Bratislava

Durch Selendehydrierung des Veralkamins entsteht ein Kohlenwasserstoff, dessen UV- und IR-Spektren mit den Spektren von Kohlenwasserstoffen verglichen wurden, die durch Selendehydrierung des Jervins und *Isorubijervins* erhalten wurden. Auf der Grundlage der Übereinstimmung der Spektren haben die Autoren festgestellt, dass es sich um 1,2-Cyclopentenophenanthren handelt, woraus hervorgeht, dass Veralkamin unter die Alkaloide mit einem normalen Steroid-Skelett gehört.

In die Redaktion eingelangt den 18. 9. 1961

LITERATÚRA

1. Manske R. H. F., Holmes H. L., *The Alkaloids III*, New York 1953, 277. — 2. Kerstan W., Pharm. Zentralhalle 96, 251 (1957). — 3. Tomko J., Bendík I., Mokrý J., Bauer Š., Pharm. Zentralhalle 99, 373 (1960). — 4. Jacobs W. A., Craig L. C., Lavin G. I., J. Biol. Chem. 141, 51 (1941). — 5. Jacobs W. A., Sato Y., J. Biol. Chem. 181, 55 (1949). — 6. Keller K., Tamm Ch., Reichstein T., Helv. Chim. Acta 41, 1633 (1958). — 7. Daunenberg H., Schiedt U., Steidle W., Z. Naturforsch. 8b, 269 (1953). — 8. Jacobs W. A., Craig L. C., J. Biol. Chem. 148, 41 (1943). — 9. Friedel R. A., Orchin H., *Ultraviolet Spectra of Aromatic Compounds*, New York 1951.

Do redakcie došlo 18. 9. 1961

Adresa autorov:

Dr. inž. Jozef Tomko, C. Sc., inž. Ján Suchý, inž. Ivan Bendík, Bratislava, Mlynské nivy 37, Chemický ústav SAV